

تعیین دوز مناسب تزریق هورمون اوپریم (Ovaprim) جهت افزایش راندمان تکثیر مصنوعی اردک ماهی

علی خوال^(۱)*؛ سهراب دژندیان^(۲)؛ فرشاد ماهی صفت^(۳)؛

افشین امیری سندسی^(۴) و منصور شریفیان^(۵)

Ali_khaval@yahoo.com

۶۶- پژوهشکده آبزی پروری آبهای داخلی، بندرانزلی، صندوق پستی: ۴۳، ۲، ۱

۵- موسسه تحقیقات شیلات ایران

تاریخ پذیرش: آذر ۱۳۹۳

تاریخ دریافت: فروردین ۱۳۹۳

چکیده

بررسی حاضر به منظور دستیابی به تعیین دوز مناسب تزریق هورمون اوپریم (ovaprim) جهت القاء تخمریزی و افزایش راندمان تکثیر مصنوعی اردک ماهی انجام گرفت. آزمایش در ۴ تیمار و ۳ تکرار انجام گرفت و در هر تکرار ۳ عدد مولد ماده و ۶ عدد مولد نر مورد تزریق قرار گرفتند. تیمار اول تا سوم بترتیب تزریق هورمون اوپریم (ovaprim) با دوزهای ۲۰، ۱۰ و ۳۰ میکروگرم و گروه شاهد تزریق عصاره غده هیپوفیزی به میزان ۴ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن ماهی بود. میانگین وزن مولدین ماده در تیمار اول ۵۲۰/۷، تیمار دوم ۹۵۴/۶، تیمار سوم ۱۵۹/۹ ± ۱۰۰/۹ ± ۴۲۲/۲ ± ۱۱۰/۰/۲ ± ۵۵/۵ گرم بود. درصد جوابدهی مولدین ماده در تیمار اول تا سوم بترتیب ۵۵/۵ ± ۱۹/۲۴، ۸۷/۸ ± ۱۹/۲۴، ۷۷/۸ ± ۱۹/۲۴ بود. درصد جوابدهی مولدین نر در تیمار اول تا سوم بترتیب ۵۵/۵ ± ۱۹/۲۴، ۸۳/۳ ± ۲۸/۸۶، ۸۸/۹ ± ۱۹/۲۶ و شاهد ۸۸/۹ ± ۱۹/۲۶ بود. بر اساس آزمون کای دو انجام گرفته، بین دو متغیر درصد جوابدهی مولدین و دوزهای مختلف هورمون، اختلاف معنی دار آماری وجود نداشت. میزان لقادح تخمها بطور متوسط در تیمار اول ۸۷/۱ ± ۱۰/۰۴، تیمار دوم ۸۸/۰۴ ± ۷/۷، تیمار سوم ۵/۲ ± ۸۳/۹ و شاهد ۷۲/۴ ± ۱۹/۷ درصد بود. با توجه به آزمون واریانس یکطرفه درسطح اطمینان ۹۵٪، اختلاف معنی داری بین میانگین درصد لقادح در تیمارها دیده نشد. درصد چشم زدگی تخمها در تیمار اول ۱۵/۹ ± ۶/۶، تیمار دوم ۲۲/۳ ± ۱۰/۱ و شاهد ۵۸/۳ ± ۱۰/۷ بود. با توجه به آزمون کروسکال - والیس، بین تیمارها از لحاظ درصد چشم زدگی، اختلاف معنی دار آماری مشاهده نگردید. میانگین درصد تفریخ در تیمار اول ۲۷/۴۱ ± ۱۹/۸، تیمار دوم ۹۵/۱۸ ± ۵/۶ و شاهد ۲۶/۷۸ ± ۱۲/۴ بود. طبق آزمون مقایسه میانگین چند دامنه دانکن (Duncan) اختلاف معنی داری بین تیمارها از لحاظ درصد تخم گشایی ملاحظه شد. با توجه به نتایج مطالعه حاضر، مناسبترین دوز تزریقی ۲۰ و میکروگرم هورمون اوپریم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن تعیین گردید.

لغات کلیدی: اردک ماهی، تکثیر، تخمریزی، هورمون اوپریم، لقادح، چشم زدگی تخم

*نویسنده مسئول

مقدمه

کپورماهیان (Kucharczyk *et al.*, 2002; Szabo *et al.*, 2002 & Krejszeff *et al.*, 2008) نیز فراهم شده است. در ایران تزریق هورمون اوپریم بر روی چندگونه ماهی از جمله اسبله *Silurus glanis* (بهمنش، ۱۳۸۸). کپور معمولی *Cyprinus carpio* (با دوز ۰/۵ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن)، لای ماهی *Tinca tinca* و اردک ماهی *Esox Lucius* انجام شد (www.Syndel.com). اردهای این مطالعات انجام شده در رابطه با اردهای ماهی در ایران شامل تعیین بیوتکنیک تکثیر و پرورش اردهای ماهی در استخراهای خاکی برای تولید انگشت قدر (رامین، ۱۳۷۵)، بررسی رژیم غذایی اردهای ماهی و نقش آن در مبارزه بیولوژیک با ماهیان غیر اقتصادی در تالاب انزلی (ولی پور، ۱۳۷۵)، بررسی کشت توان اردهای ماهی با کپور ماهیان پرورشی (خوال، ۱۳۸۸) و نقش بیولوژیک اردهای ماهی در کنترل جمعیت موجودات ناخواسته و افزایش تولید ماهیان در استخراهای پرورش کپورماهیان (خوال و همکاران، ۱۳۸۹) می‌باشد. این تحقیق در سال ۱۳۹۰ با دو هدف تعیین دوز مناسب تزریق هورمون اوپریم برای القاء تخم‌ریزی و افزایش راندمان تکثیر مصنوعی اردهای طراحی و اجرا گردید.

مواد و روش کار

صید مولдинگ در دی ماه ۱۳۹۰ به مدت ۲۲ روز از منطقه آبکنار تالاب بین المللی انزلی انجام گرفت. در این مدت جمماً تعداد ۱۴۴ عدد مولد صیدگردید که عدد آن (۴۵/۱۴٪) ماده و ۷۹ عدد آن (۵۴/۸۶٪) نر بود. مولдинگ صید شده هر روز توسط خودروی پیکاپ دو کابین که مجهز به وان فایبرگلاس ۱۰۰۰ لیتری و کپسول اکسیژن و مانومتر بود، به ایستگاه تحقیقات شیلاتی سفیدرود انتقال داده می‌شدند. سپس ماهیان نر و ماده از یکدیگر تفکیک جنسیت شده و تا چند روز قبل از تکثیر در آنجا نگهداری می‌شدند. جنسیت نر و ماده از روی بر جستگی اندامهای جنسی در منفذ ادراری – تناسلی تعیین گردید (Craig, 1996). زمانی که درجه حرارت آب به حدود ۸ درجه سانتیگراد رسید نسبت به صید مولдинگ از استخراج انتقال آن به سالن انکوباسیون اقدام گردید. هورمون تراپی مولдинگ در سه مرحله و در ۴ تیمار و ۳ تکرار انجام گرفت و در هر تکرار ۳ عدد مولد ماده و ۶

اردک ماهی (Esox lucius Linnaeus, 1785) از راسته اردهای ماهی شکلان (Esociformes) و خانواده اردهای ماهیان (Esocidae) می‌باشد (وثوقی و مستجیر، ۱۳۷۱). امروزه رشد و گسترش آبری پروری به تکثیر مصنوعی وابسته است (Jamroz *et al.*, 2008). در حال حاضر کنترل هورمونی به عنوان ابزاری در جهت تکثیر و پرورش آبریان به کار گرفته می‌شود. در بسیاری از ماهیان اولو لاسیون، اسپرمیزی و تخم‌ریزی در شرایط پرورشی به صورت کامل انجام نمی‌گیرد و تزریق هورمون برای القاء تخم‌ریزی و اسپرم ریزی و همزمانی آزاد سازی گامتها در کارگاههای پرورش ماهی امری ضروری می‌باشد (Zakes, 2005). در بسیاری از مناطق جهان اردهای ماهیان به روش مصنوعی تکثیر و لاروها پس از انتقال به استخراها تا اندازه انگشت قد پرورش داده شده و سپس به آبهای باز رهاسازی می‌گردند (سیهار، ۱۹۹۱). هورمون اواپریم (ovaprim) مخلوطی از هورمون مصنوعی آزادکننده گنادوتروپین آزاد ماهیان (sGnRHa) و یک آنتی دوپامین دومپریدون (dompridone) است (1988) (Goudie Leelapatra; Nandisha *et al.*, 1990; et al., 1992). تزریق آن به صورت یک مرحله‌ای انجام می‌شود و نیاز به تزریق دو مرحله‌ای ندارد. استفاده از هورمون اوپریم سبب افزایش درصد لقادح و همچنین افزایش بازماندگی لارو ماهی خواهد شد (www.Syndel.com). این هورمون در امر اولو لاسیون و اسپرمیشن بسیار توانا است و در تکثیر مصنوعی ماهیان تاکنون موفق عمل کرده است. زابو (Szabo) در سال ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۷ در مجارستان، تکثیر مصنوعی اردهای ماهی را با استفاده از هورمونهای مختلف نظری هورمون آزادکننده گنادوتروپین (GnRH)، اوپریم (ovaprim) و هیپوفیز (pituitary) مورد بررسی قرار داد (Szabo, 2003). امروزه هورمون اوپریم به صورت موفقیت آمیزی در تکثیر ماهیان آب شیرین مورد استفاده قرار گرفته و سبب القاء رسیدگی جنسی در ماهیان شده است (Nandisha *et al.*, 1990). امکان استفاده از هورمون اوپریم در تولید مثل گونه‌هایی که تا همین اواخر بطور مستمر مورد مطالعه قرار نگرفته‌اند مانند

شدن. تزریقات در زیر باله سینه ای انجام گرفت. روش تزریق بصورت یک مرحله ای بوده و تزریق در مولдин نر همگام با تزریق مولдин ماده انجام شد. عملیات تکثیر در نیمه دوم بهمن ماه و با رسیدن دمای آب به ۸ درجه سانتیگراد شروع شد. نسبت جنسی نر به ماده ۲:۱ در نظر گرفته شد. پس از حصول اطمینان از رسیدگی مولдин ماده، بلا فاصله آنها را بیهوش نموده و تخم کشی از آنها عمل می آمد (شکل ۱). سپس تخمکهای بدست آمده از هر مولد توزین و پس از لقاد بآسپرم ماهی نر، به مدت ۲ تا ۳ دقیقه با پر مرغ بهم زده می شدند تا عمل لقاد به خوبی انجام گیرد. لقاد تخمها بصورت خشک (Dry fertilization) بود. پس از شستشو و رفع چسبندگی، تخمها به داخل شیشه های ویس انتقال داده می شدند تا مراحل انکوباسیون (مراحل رشد و نمو جنینی) آن طی گردد (شکل های ۲ و ۳). ضمناً در تمامی مراحل انجام این تحقیق، درجه حرارت اندازه گیری شد.

عدد مولد نر مورد تزریق قرار گرفتند. تیمار اول تا سوم بترتیب تزریق هورمون اوپریم (ovaprim) با دوزهای ۱۰ (Szabo ، 2003)، ۲۰ و ۳۰ میکروگرم و گروه شاهد، تزریق عصاره غده هیپوفیز ماهی کپور ۲ ساله، به میزان ۴ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن (رامین، ۱۳۷۵) بود. شایان ذکر است از آنجایی که در تکثیر مصنوعی اردک ماهی و سایرکپور ماہیان از عصاره غده هیپوفیز جهت القاء تخم ریزی استفاده می شود (روش مرسوم در ایران) لذا از غده هیپوفیز، عنوان گروه شاهد استفاده گردید. بمنظور هورمون تراپی ابتدا مولдин نر و ماده توسط پودرگل میخک به میزان ۱۰۰ PPM (شریف پور). و همکاران، (۱۳۸۱) بیهوش شده، سپس وزن ۱ ماہیان با دقت ۱ گرم و طول چنگالی آنها با دقت ۱ میلیمتر، اندازه گیری و ثبت شد. میزان دوز محاسباتی هورمونهادریک سی سی سرم فیزیولوژی ۶/۵ در هزار رقیق

استحصال تخمک و اسپرم برای لقاد مصنوعی تخم ها به روش خشک

شکل ۳ : نمایی از لاروهای داخل شیشه های ویس

شکل ۲ : انکوباسیون تخم های لقاد یافته

مثبت (۶۹/۴۵ درصد) و ۱۱ عدد جواب منفی (۳۰/۵۵ درصد) دادند. درصد جوابدهی مولدین ماده در تیمار اول تا سوم بترتیب $88/9 \pm 19/24$ ، $77/8 \pm 19/24$ ، $50/91 \pm 55/5$ شاهد $55/5 \pm 19/24$ بود. بیشترین درصد جوابدهی مولدین ماده مربوط به تیمار دوم ($88/9 \pm 19/24$) و کمترین آن مربوط به تیمار سوم ($55/5 \pm 19/24$) و شاهد ($50/91 \pm 55/5$) بود. همچنین از مجموع ۷۲ عدد مولد نر هورمون تراپی شده ۶۴ عدد به هورمونها جواب مثبت (۸۸/۹ درصد) و ۸ عدد جواب منفی (۱۱/۱ درصد) دادند. درصد جوابدهی مولدین نر در تیمار اول تا سوم بترتیب $94/4 \pm 9/58$ و شاهد $83/3 \pm 28/86$ و شاهد $19/26 \pm 88/9$ بود (جدول ۱). بر اساس آزمون کای دو ، بین دو متغیر درصد جوابدهی مولدین و دوزهای مختلف هورمون، اختلاف معنی دار آماری وجود نداشت ($\chi^2 = 2.769$ ، $df= 3$ ، $P > 0.05$). دوره پنهان $3-7$ روز متغیر (Latency period) با توجه به دمای آب ($F=1.251$ ، $df=(3.22)$) و وزن متوسط ماهیان ماده در تیمار اول $520/7 \pm 1361$ ، تیمار دوم $954/6 \pm 1376/3$ و تیمار سوم $1100/2 \pm 422/2$ گرم بود (جدول ۳). طول چنگالی ماده ها در تیمار اول $6/2 \pm 53/5$ و تیمار دوم $9/1 \pm 52/4$ ، تیمار سوم $48/7 \pm 49/9$ و شاهد $49/9 \pm 49/9$ سانتیمتر بود (جدول ۳). با توجه به آزمون کروسکال - والیس، بین تیمارها از نظر میانگین وزن ($P > 0.05$) داشت ($\chi^2 = 3.187$ ، $df= 3$ ، $P > 0.05$) و همچنین طول مولدین ماده، اختلاف معنی دار آماری وجود نداشت ($\chi^2 = 3.215$ ، $df= 3$ ، $P > 0.05$).

جهت تعیین درصد لقادح (باروری)، درصد چشم زدگی و درصد تفریخ (تخم گشایی) از فرمولهای زیر استفاده گردید (فریدپاک، ۱۳۶۱).

$$100 \times (\text{تعداد کل تخم های استحصال شده} / \text{تعداد تخم})$$

$$(\text{تعداد تخم های لقادح یافته} / \text{تعداد تخم}) \times 100$$

تخم های چشم زده = درصد چشم زدگی $\times 100$
 تخم چشم زده / تعداد لارو تخم گشایی شده = درصد تفریخ
 جهت نرمال بودن داده ها از Shapiro-wilk استفاده شد. در صورت نرمال بودن توزیع داده ها، با استفاده از آزمون تجزیه واریانس یکطرفه (One-way ANOVA) در سطح اطمینان ۹۵٪، ابتدا اختلاف کلی بین تیمارها مشخص و سپس با آزمون دانکن (Duncan) گروهها از یکدیگر تفکیک گردیدند. زمانیکه داده ها دارای توزیع نرمال نبودند ابتدا با استفاده از آزمون کروسکال - والیس اختلاف کلی بین تیمارها مشخص و سپس با استفاده از آزمون من - ویتنی اختلاف بین تیمارها مشخص گردید. جهت بررسی ارتباط بین درصد جوابدهی مولدین و دوزهای مختلف هورمونی از آزمون کای دو استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل آماری داده ها از نرم افزار SPSS 13 و Excel استفاده گردید.

نتایج

حداقل و حداکثر دمای آب در مدت تکثیر بترتیب ۷ و ۱۵ و میانگین آن $11/95 \pm 2/32$ درجه سانتیگراد بود. با توجه به آزمون کروسکال - والیس بین تیمار های مورد بررسی از نظر دمای آب در مدت تکثیر ، اختلاف معنی دار آماری وجود نداشت ($\chi^2 = 3.601$ ، $df= 3$ ، $P > 0.05$). از مجموع ۳۶ عدد مولد ماده هورمون تراپی شده ۲۵ عدد به هورمونها جواب

جدول ۱: نتایج حاصله از تحریک هورمونی مولدین نر و ماده در تیمارهای مختلف

میانگین ($\pm SD$)		تعداد جوابدهی درصد جوابدهی		تعداد مولد نر به ازای هر مولدین نر		میانگین ($\pm SD$)		تعداد جوابدهی درصد جوابدهی		تعداد مولد مولدین ماده به ازای هر تیمار		تعداد مولد مولدین ماده به ازای هر تیمار		تیمار
مولدین نر	مولدین منفی	مشبت	تیمار	مولدین نر	مولدین منفی	مشبت	تیمار	مولدین ماده	مولدین منفی	مشبت	تیمار	مولدین ماده	مولدین منفی	شاهد
۹۴/۴ \pm ۹/۵۸	۱	۱۷	۱۸	۷۷/۸ \pm ۱۹/۲۴	۲	۷	۹	۱						
۸۸/۹ \pm ۱۹/۲۶	۲	۱۶	۱۸	۸۸/۹ \pm ۱۹/۲۴	۱	۸	۹	۲						
۸۳/۳ \pm ۲۸/۸۶	۳	۱۵	۱۸	۵۵/۵ \pm ۵۰/۹۱	۴	۵	۹	۳						
۸۸/۹ \pm ۱۹/۲۶	۲	۱۶	۱۸	۵۵/۵ \pm ۱۹/۲۴	۴	۵	۹							

جدول ۲: مدت زمان جوابدهی مولدین ماده به هورمون در تیمارهای مختلف

انحراف معیار \pm میانگین				حداکثر			حداقل			شاخص			مدت
شاهد	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	شاهد	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	شاهد	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳		
۳/۵ \pm ۰/۵	۴/۷۱ \pm ۱/۴	۴/۱۳ \pm ۲	۳/۴ \pm ۰/۵	۴	۷	۷	۴	۳	۳	۲	۳	مدت زمان جوابدهی (روز)	
۴۸/۲ \pm ۲/۳	۵۲/۴ \pm ۱۸/۸	۴۶/۱ \pm ۱۶/۱	۴۵/۲ \pm ۷/۳	۴۰	۸۰	۶۸	۵۳	۳۶	۳۶	۱۹	۴۰	مدت زمان جوابدهی (درجه - روز)	
۹۱۷/۱ \pm ۵۶/۴	۱۲۵۹/۳ \pm ۳۵۵/۷	۱۱۰/۵/۸ \pm ۳۸۶/۶	۱۰۸/۸ \pm ۱۷۶/۱	۹۶۰	۱۹۰۹	۱۶۲۶	۱۲۷۹	۸۰۵	۸۰۵	۴۵۴	۹۵۴	مدت زمان جوابدهی (درجه - ساعت)	

جدول ۳: شاخصهای اندازه گیری شده وزن و طول مولدین ماده تکثیر شده بر اساس تیمارهای مختلف

انحراف معیار \pm میانگین				حداکثر			حداقل			شاخص		
شاهد	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	شاهد	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	شاهد	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	
۱۱۰۰/۲ \pm ۴۲۲/۲	۱۳۶۱ \pm ۵۲۰/۷	۱۳۷۶/۲ \pm ۹۵۴/۶	۱۰۰۹ \pm ۱۵۹/۹	۱۷۵۱	۲۴۸۸	۲۷۰۰	۱۲۶۷	۶۱۵	۹۲۰	۷۸۰	۸۷۳	وزن(گرم)
۴۹/۹ \pm ۶/۵	۵۳/۵ \pm ۶/۲	۵۲/۴ \pm ۹/۱	۴۸/۷ \pm ۲/۱	۵۹	۶۶	۷۵	۵۲	۴۲	۴۷	۴۶	۴۷	طول چنگالی (سانتیمتر) (سانتیمتر)

وزن متوسط مولدین نر در تیمار اول $689/3 \pm 144/5$ گرم، تیمار دوم $734/6 \pm 197/3$ گرم و شاهد $793/9 \pm 238/1$ گرم بود(جدول ۴). طول چنگالی مولدین نر در تیمار اول $44/9 \pm 2/6$ سانتیمتر، تیمار دوم $45/6 \pm 2/8$ سانتیمتر و تیمار سوم $42/28 \pm 2/8$ سانتیمتر بود(جدول ۴). با توجه به آزمون دانکن مشخص شد که میانگین وزن و طول چنگالی ماهیان تیمار ۳ با تیمارهای ۲ و شاهد اختلاف معنی دار آماری داشت.

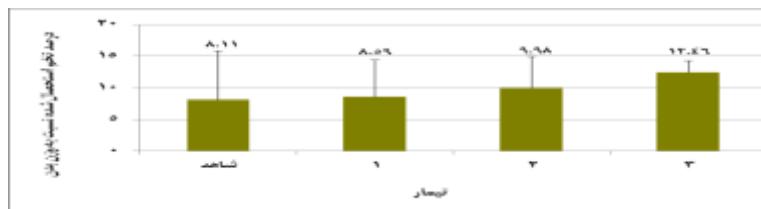
آنالیز واریانس یکطرفه، بین تیمارها از نظر میانگین وزن

جدول ۴: شاخصهای اندازه گیری شده وزن و طول مولدین نرتکثیرشده بر اساس تیمارهای مختلف

شخص	حداقل			حداکثر			انحراف معیار \pm میانگین			انحراف معیار \pm میانگین
	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	
	شاهد	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	شاهد	تیمار ۱	تیمار ۲	تیمار ۳	شاهد	
وزن(گرم)										
طول چنگالی (سانتیمتر)										
({سانتیمتر})										

متوجه به آزمون کروسکال - والیس، بین تیمارها از نظر درصد تخم استحصال شده نسبت به وزن بدن، اختلاف معنی دار آماری وجود نداشت. $(\chi^2 = 1.603, df = 3, Sig. = 0.659)$

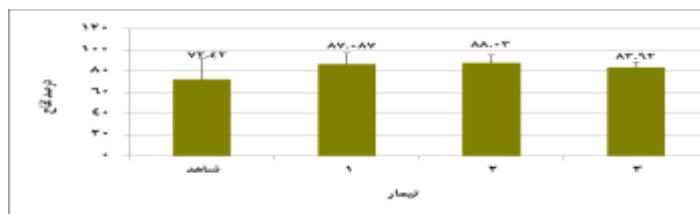
متوجه به آزمون آنالیز واریانس یکطرفه، بین تیمارها از نظر مقدار تخم استحصالی اختلاف معنی دار آماری وجود نداشت.

نمودار ۱: میانگین و انحراف معیار درصد تخم استحصال شده نسبت به وزن بدن در تیمارهای مختلف

توجه به آزمون واریانس یکطرفه در سطح اطمینان ۹۵٪، اختلاف معنی داری بین درصد لقادم تخم در تیمارهای مختلف دیده نشد ($F=2.266$ ، $df=(3.21)$ ، $P > 0.05$) .

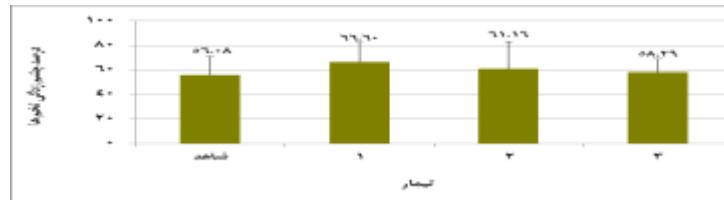
میزان لقادم تخم ها بین ۵۲ تا ۹۹ درصد در نوسان بود. درصد لقادم تخم در تیمار اول 10.1 ± 8.7 ، تیمار دوم 7.7 ± 8.0 ، تیمار سوم 8.9 ± 5.5 و شاهد 7.4 ± 1.9 بود(نمودار ۲). با

نمودار ۲: میانگین و انحراف معيار درصد لقادم تخم در تیمارهای مختلف

والیس، بین تیمارهای مورد بررسی، از نظر درصد چشم زدگی تخم ها، اختلاف معنی دار آماری مشاهده نگردید. ($\chi^2=1.114$ ، $df=3$ ، $P > 0.05$)

درصد چشم زدگی تخم ها بین ۳۰ تا ۸۸ در نوسان بود. درصد چشم زدگی تخم ها در تیمار اول 15.9 ± 6.6 ، تیمار دوم 22.3 ± 12.6 ، تیمار سوم 10.7 ± 3.8 و شاهد 5.6 ± 1.5 بود(نمودار ۳). با توجه به آزمون کروسکال -

نمودار ۳: میانگین و انحراف معيار درصد چشم زدگی تخم ها در تیمارهای مختلف

0.971 طول مدت انکوباسیون تخم ها از مرحله لقادم تا تخم گشایی، با توجه به دمای آب (13.13 ± 1.16 درجه سانتیگراد) 2230 ± 229 روز ، 7 ± 1.5 روز ، 9.5 ± 9.3 (درجه - روز) و (درجه - ساعت) بود. با توجه به آزمون آنالیز واریانس یکطرفه بین تیمارهای مورد بررسی از نظر طول مدت انکوباسیون تخم ها از مرحله لقادم تا تخم گشایی(مرحله ظهور لارو)

طول مدت انکوباسیون تخم ها از مرحله لقادم تا چشم زدگی، با توجه به دمای آب (12.5 ± 2.32 درجه سانتیگراد) 12.5 ± 0.8 روز ، 4.3 ± 1.2 (درجه - روز) و 2.84 ± 2.84 (درجه - ساعت) بود. با توجه به آزمون آنالیز واریانس یکطرفه مشخص گردیدکه بین تیمارهای مورد بررسی از نظر طول مدت انکوباسیون تخم ها از مرحله لقادم تا چشم زدگی، اختلاف معنی دار آماری وجود ندارد($F=3.20$ ، $df=(3.20)$ ، $P > 0.05$)

باتوجه به آزمون آنالیز واریانس یکطرفه، بین تیمار ۳ و تیمارهای ۱، ۲ و شاهد از نظر درصد تفیریخ اختلاف معنی دار آماری وجود داشت ($F=14.906$, $df=3.20$, $P \leq 0.05$). طبق آزمون مقایسه میانگین چند دامنه دانکن (Duncan) نیز اختلاف معنی داری بین تیمار ۳ با بقیه تیمارها وجود داشت.

اختلاف معنی دار آماری وجود نداشت ($df=3.20$, $P > 0.05$, $F=1.440$). اکسیزن محلول در آب نیز از مرحله لفاح تا مرحله تخم گشایی بین ۶ تا ۱۲ و میانگین آن در طول دوره انکوباسیون $8/15 \pm 1/8$ میلیگرم در لیتر بود. میانگین درصد تفیریخ تخم ها در تیمار اول $27/41 \pm 19/8$ ، تیمار دوم $39/53 \pm 26/9$ ، تیمار سوم $95/18 \pm 5/6$ و شاهد $26/78 \pm 12/4$ بود (جدول ۵).

جدول ۵: میانگین درصد تفیریخ (درصد ظهور لارو) در تیمارهای مختلف

تیمار	میانگین \pm SE	حداقل	حداکثر
شاهد	$26/78 \pm 12/4^a$	۱۶/۴۲	۴۴/۹۱
۱	$27/41 \pm 19/8^a$	۱۰/۵۸	۶۱/۳۳
۲	$39/53 \pm 26/9^a$	۱۲/۷۷	۸۵/۹
۳*	$95/18 \pm 5/6^b$	۸۵/۹۶	۱۰۰

حروف لاتین غیر مشترک، نشان دهنده اختلاف بین تیمارها است ($p < 0.05$)

* همانگونه که در جدول ۵ آمده است، بدليل گل آلودگی آب و به دنبال آن درصد بالای تلفات تخم در مرحله چشم زدگی بخصوص در تیمار اول و دوم، اختلاف معنی دار آماری بین تیمارها مشاهده شد.

تخدمان و بیضه در ماهیانی که مورد تزریق عصاره هیپوفیز قرار می گیرند، دقیقاً مشخص نمی باشد (Gerbilskii, 1941). در حال حاضر از هورمون هایی نظیر هورمون القاء کننده اوپریم که بطور مصنوعی تولید می گردند و توان GnRH(Gonadotropine releasing hormone) یا هورمون آزاد کننده گنادوتروپین دارند، استفاده می شود. این هورمون پیتیدی است با ۱۰ اسید آمینه که تاثیر بسیار زیادی در امر رهاسازی هورمون گنادوتروپین دارد (امیری مجازی، ۱۳۸۱). استفاده از GnRHa باعث چندین بار تخم ریزی در مولد ماده و طولانی شدن فصل تولید مثل ماهی نر بدون کاهش کیفیت اسپرم می گردد (Zohar, 1989). در ماهیان نر، تزریق یک مرحله ای GnRHa نقش مثبتی در اسپرم ریزی دارد. در ماهیان ماده استفاده از GnRHa می تواند کیفیت و کمیت تولید تخم را بهبود بخشد (Yaron, 1995). GnRH و Marcel Billard (۱۹۸۰) نیز تاثیر هورمون GnRH را روی اوولاسیون تخم اردک ماهی مورد بررسی قرار دادند. تاکنون از هورمون اوپریم در تکثیر تعدادی از

بحث

امروزه معمولی ترین روش جهت تحریکات بلوغ جنسی در ماهیان، تزریق عصاره غده هیپوفیز ماهی مولد حاوی گنادوتروپین می باشد، اما استفاده از آن با مشکلاتی همچون عدم اطمینان و اطلاع از کیفیت و چگونگی استحصال هیپوفیز و نحوه آماده سازی آن، عدم اطمینان از مناسب بودن ماهی دهنده هیپوفیز از نظر سن، تغذیه و شرایط زیست، محدودیت زمان مصرف غده هیپوفیز استحصال شده و مشکلات شرایط نگهداری آن، عدم دسترسی آسان به آن، هزینه بالا و مشکل فساد پذیری آن در صورت عدم نگهداری در یخچال، روبرو می باشد. همچنین تزریق آن دو مرحله ای بوده که این موضوع اولاً سبب بالا رفتن درصد خطا و ثانیاً استرس را در مولد بالا می برد (Nandisha et al., 1990). علاوه بر اینها، میزان هورمونهای گنادوتروپین موجود در غده هیپوفیز استخراجی غالباً مشخص نمی باشد و این امر موجب بروز واکنشهای متفاوتی در مولدین می گردد، مضافاً اینکه غده هیپوفیز قادر عملکرد استاندارد مشخصی است، زیرا مرحله رسیدگی

درصد جوابدهی مولдин ماده مربوط به هورمون اوپریم (تیمار دوم) به میزان ۸۸/۹ درصد و کمترین آن مربوط به گروه شاهد به میزان ۵۵/۵۵ درصد بود. در کشور هندوستان گونه *Testudineus anabas* با استفاده از اوپریم تکثیر شد. نتایج حاصل از این بررسی، درصد لقاح بیشتر و همچنین بازماندگی لاروها را نشان داد (Haniffa & Sridhar, 2002).

در تحقیق دیگری در کشور هندوستان اثرات هیپوفیز و اوپریم روی ماهی مریگال *Cirrhina mrigala* مورد بررسی قرار گرفت. در این تحقیق مشخص گردید که مولدینی که با هورمون اوپریم با دوز ۱۰ میکروگرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن، تزریق شده بودند، بعد از گذشت ۹ ساعت تخرمیزی نمودند. درصد لقاح تخمها ۹۱ درصد و درصد بازماندگی لاروها نیز بهتر بود، درحالی که ماهیان گروه شاهد (هیپوفیز) هنوز تخرمیزی نکرده بودند. در این تحقیق به این نتیجه رسیدند که هورمون اوپریم بهترین گزینه برای جایگزینی هورمون هیپوفیز می باشد (Ngahama et al., 1993).

در ایالت فلوریدا آمریکا در سال ۲۰۰۵ نزدیک به ۴۰۰۰۰ عدد ماهی از ۲۵ گونه و ۱۷ جنس و ۱۰ خانواده، با هورمون اوپریم مورد تزریق قرار گرفتند که در میان نزدیک ۹۶ به ۹۲ درصد از ماده ها تحریک به تخرمیزی شدند و از ۹۶ درصد نرها نیز اسپرم گیری بعمل آمد. یکی از این گونه ها، ماهی کاراس *Carassius auratus* بود که درصد نسبت به تزریق اوپریم جوابدهی مثبت داشت (ذکریا پور، ۱۳۸۹). نتیجه این تحقیق همسو با تحقیق حاضرمنی باشد. بررسی های ذکریا پور و همکاران (۱۳۹۰) بر روی اثرات تزریق هورمونهای HCG، ovaprim و عصاره غده هیپوفیز در القاء رسیدگی جنسی مولдин ماده ماهی کپور معمولی مولдин در تیمارهای مختلف، اختلاف معنی دار آماری وجود دارد ($P<0.05$) و بالاترین درصد جوابدهی تیمار اوپریم (با دوز ۰/۵ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن) بود. شایان ذکر است که دوز تزریقی HCG ۳۰۰۰ IU/kg B.W.

ماهیان استخوانی نظیر ماهی آزاد، ماهی سوف، اردک ماهی و گربه ماهی، استفاده گردید (Ononuju www.Syndel.com) و همکاران (۲۰۰۷) گزارش کردند که هورمون اوپریم (ovaprim) نتایج معنی داری را در مقایسه با غده هیپوفیز گربه ماهی دارد. (۱۹۸۶) گزارش کرد که اردک ماهیان نر به سختی اسپرم دهی می نمایند و گاهی نیاز به استفاده از سوند جهت کشیدن اسپرم می باشد. اما در تمام مدت تکثیر مصنوعی اردک ماهی با هورمون اوپریم هیچگونه نیازی به سوند یا شکافت شکم ماهیان نر نبود و مولдин نر بخوبی اسپرم دهی می نمودند و گاهی اوقات، اسپرم یک عدد مولد نر برای یک عدد مولد ماده کافی بود. نتایج این بررسی نشان داد که استفاده از هورمون اوپریم به طور موثری اسپرم ریزی و تخرمیزی را در مولдин تسريع می نماید. Berg (۱۹۴۹) دمای تکثیر اردک ماهی در شرایط طبیعی را ۸ تا ۱۵ درجه سانتیگراد گزارش نمود. بر اساس نتایج بدست آمده در این تحقیق، مناسبترین دمای تکثیر در شرایط مصنوعی ۹ تا ۱۲/۵ درجه سانتیگراد می باشد. طول دوره انکوباسیون تخمهای اردک ماهی بترتیب ۶ الی ۷ روز (یزدانپرست اباتری، ۱۳۶۵) و ۸ تا ۱۰ (وثوقی و مستجير، ۱۳۷۱) گزارش گردید که بستگی به درجه حرارت آب دارد. بر اساس نتایج بدست آمده در این تحقیق، طول مدت انکوباسیون تخمها از مرحله لقاد تا مرحله تخم گشایی (ظهور لارو)، در تیمارهای مختلف در مرحله اول تکثیر (نیمه دوم بهمن ماه) در میانگین دمای آب ۱۰/۷۶ درجه سانتیگراد بین ۸ تا ۱۰ روز (میانگین ۹/۵ روز)، مرحله دوم (نیمه اول اسفند ماه) در میانگین دمای آب ۱۵/۰۳ درجه سانتیگراد بین ۵ تا ۷ روز (میانگین ۶ روز) و مرحله سوم تکثیر (نیمه دوم اسفند ماه) در میانگین دمای آب ۱۲/۸۶ درجه سانتیگراد بین ۶ تا ۱۰ روز (میانگین ۶/۵ روز) بود که با گزارشات یزدانپرست اباتری (۱۳۶۵) و نیز وثوقی و مستجير (۱۳۷۱) همخوانی دارد. طبق گزارشات یزدانپرست اباتری (۱۳۶۵) درصد جوابدهی مولдин ماده اردک ماهی از تزریق عصاره غده هیپوفیز در حدود ۷۰ الی ۸۰ درصد است. اما طبق بررسی های ما، بیشترین

میانگین درصد لقادح در هر دوگروه نسبتاً پایین و مشابه یکدیگر بوده و برای اوپریم $15/7 \pm 5/7$ و برای هیپوفیز $12/7 \pm 5/3$ درصد بود. طبق بررسی های (Hute, 1986) تعداد تخم های لقادح یافته می تواند ۱۰ تا ۲۰ درصد و یا حتی بیشتر از ۳۰ درصد باشد در حالیکه در تحقیق حاضر میانگین نرخ لقادح در تیمارهای مختلف بین ۵۲ تا ۹۹ و بطور متوسط $83 \pm 10/65$ درصد بود (نمودار ۲). ویژگی مهم یک القاء کننده مؤثر و فعال، نتیجه مطلوب درصد جوابدهی مولдин و تولید تخم هایی با کیفیت مطلوب (درصد لقادح و درصد تخم گشایی) و تولید لارو می باشد. مطمئناً مطلوب بودن این عوامل تاثیر شگرفی در موفقیت تکثیر و پرورش ماهیان خواهد داشت. نتایج این تحقیق نشان داد که بین میانگین وزن مولдин ماده تکثیر شده، جوابدهی مولдин، طول مدت جوابدهی مولдин، درصد تخم استحصال شده نسبت به وزن بدنه، درصد لقادح، درصد چشم زدگی تخم ها، طول مدت انکوباسیون تخم ها از مرحله لقادح تا مرحله تخم گشایی، اختلاف معنی دار آماری وجود نداشت، اما بین درصد تغییر یا درصد ظهور لارو، تعداد لاروهای تخم گشایی شده، درصد تبدیل تخم لقادح یافته به لارو دارای تغذیه فعال در تیمارهای مختلف اختلاف معنی دار آماری وجود داشت. اگرچه بین تیمار شاهد و دیگر تیمارها، اختلاف معنی دار آماری وجود نداشت ولی میانگین درصد تخم استحصال شده نسبت به وزن بدنه، درصد لقادح و درصد چشم زدگی در تیمار شاهد از بقیه تیمارها پایین تر بود. با توجه به نتایج این تحقیق مشخص شد که گروه تیماری ovaprim با دوز تزریقی ۱۰ و ۲۰ میکروگرم از ویژگیهای بسیار مناسبی به عنوان یک القاء کننده برای القاء اولولاسیون و تخریزی مولдин اردک ماهی برخوردار می باشد که این ویژگیها شامل مطلوب بودن درصد جوابدهی مولдин ($88/9 - 77/8$ درصد)، میزان بالا بودن تخم استحصالی از هر عدد مولد ماده ($150/0 - 132$ گرم)، بالا بودن درصد لقادح ($87-88$ درصد) و بالا بودن درصد چشم زدگی تخم ها ($66/6 - 66/1$ درصد) بود که نتایج ما با بررسی های Ngahama و همکاران (۱۹۹۳) و ذکریا پور و همکاران (۱۳۹۰) همخوانی دارد. طبق نتایج بدست آمده، درصد چشم زدگی تخمها در تیمار اول و دوم بیشتر از تیمار سوم و شاهد بود ولی در مرحله چشم زدگی تخم ها، بعلت خراب شدن چاه آب شماره ۱ در ایستگاه

به ازای هر کیلوگرم وزن بدنه بود. اما برای درصد لقادح، طول کل، درصد تخم گشایی، هم آوری نسبی و هم آوری مطلق اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P>0/05$). در این بررسی مشخص گردید که هورمونهای مختلف، عملکرد متفاوتی روی القاء رسیدگی جنسی مولдин ماده کپور معمولی دارند، بطوريکه هورمون اوپریم نسبت به سایر هورمونها عملکرد مطلوب تری روی رسیدگی جنسی مولдин ماده ماهی کپور معمولی داشت، لذا این هورمون را بعنوان یک القاء کننده مناسب برای القاء اولولاسیون و تخریزی مولдин ماده کپور معمولی گزارش نمودند. القاء تخم ریزی بر روی مسول خالحالی *Channa punctatus* و گربه ماهی *Heteropneustes fossilis* با استفاده از هورمون اوپریم موفقیت آمیز بود (ذکریا پور، ۱۳۸۹) که نتایج آن با تحقیق حاضر مطابقت دارد. طبق بررسی های سیفی و همکاران (۱۳۹۰) هورمون اوپریم تاثیر زیادی روی پارامترهای اسپرم شناختی ماهی کپور معمولی وحشی *Cyprinus carpio* Linnaeus, 1758 دارد و می توان از این هورمون بصورت گسترش ده در مراکز تجاری تکثیر و پرورش استفاده کرد. القای تخریزی در ماهی آزاد دریایی خزر *Salmo trutta caspius* با استفاده از هورمون اوپریم و هورمون آزادکننده هورمون زرده ساز (LRH-A2) با موفقیت انجام شد (فرحی، ۱۳۹۰). در این بررسی مولдин ماده در یک مرحله توسط هورمون اوپریم با دوز $0/5$ میلی گرم به ازای هر کیلوگرم وزن بدنه و هورمون LRH-A2 با دوز 2 و 5 میکروگرم به ازای هر کیلوگرم تزریق شدند. گروه شاهد نیز بوسیله سرم فیزیولوژی مورد تزریق قرار گرفت. نتایج این تحقیق نشان داد که در 5 میکروگرم هورمون LRH-A2، تخریزی زودتر از سایر گروهها (بعد از گذشت 3 روز) انجام گرفت. همچنین تخمک گذاری در همه مولдин ماده در تیمارهای هورمونی رخ داد ولی این امر در گروه شاهد مشاهده نشد. در تیمارهای هورمونی اختلاف معنی داری در میزان درصد لقادح، میزان چشم زدگی تخمها، درصد بقا طی دوره انکوباسیون، درصد بقا طی دوره جذب کیسه زرده و بدشکلی لاروی مشاهده نشد. در 5 میکروگرم هورمون LRH-A2، قطر تخمها و میزان هم آوری نسبی به طور معنی داری بالاتر بود. تحریک تخم ریزی در اردک ماهی با استفاده از اوپریم و غده هیپوفیز انجام گرفت (Szabo, 2003). نتایج این بررسی نشان داد که

تکثیر مصنوعی اردک ماهی طراحی و اجراء گردید که با توجه به نتایج مطالعه حاضر، این دو هدف تحقق پیدا نمود. مناسبترین دمای آب جهت تکثیر مصنوعی اردک ماهی ۹ تا ۱۲/۵ درجه سانتیگراد بود. میانگین ($\pm SE$) درصد جوابدهی مولدین ماده در تیمار اول تا سوم بترتیب $77/8 \pm 19/24$ ، $55/5 \pm 19/24$ و $50/91 \pm 19/24$ ، $88/9 \pm 19/24$ و 20 میکروگرم هورمون اوپریم بود. مناسبترین دوز تزریقی 10 و 20 میکروگرم هورمون اوپریم به ازای هر کیلوگرم وزن بدن ماهی تعیین گردید. متوسط تخم استحصال شده از هر عدد مولد ماده در تیمار اول $132 \pm 127/4$ ، تیمار دوم $137/5 \pm 150/1$ ، تیمار سوم $7/8 \pm 123/6$ و شاهد $107/8 \pm 132/3$ گرم بود. میانگین ($\pm SE$) درصد تخم استحصال شده نسبت به وزن بدن در تیمار اول $5/8 \pm 5/9$ ، تیمار دوم $9/98 \pm 4/99$ ، تیمار سوم $1/83 \pm 12/46$ و شاهد $8/12 \pm 8/12$ بود. میانگین ($\pm SE$) درصد لقادح در تیمار اول 10 ، تیمار دوم $7/7 \pm 8/04$ ، تیمار سوم $5/2 \pm 8/11$ و شاهد $72/4 \pm 19/7$ بود. یانگین ($\pm SE$) درصد چشم زدگی تخم ها در تیمار اول $15/9 \pm 15/6$ ، تیمار دوم $66/6 \pm 61/2$ و تیمار سوم $10/7 \pm 58/3$ و شاهد $5/6 \pm 5/18$ بود. میانگین ($\pm SE$) درصد تفریخ در تیمار اول $26/78 \pm 12/4$ براورد گردید. ۵۶/۱ بود. میانگین ($\pm SE$) درصد تفریخ در تیمار اول $27/41 \pm 19/8$ ، تیمار دوم $12/4 \pm 12/9$ و شاهد $5/6 \pm 39/53$ بود. تیمار سوم $5/6 \pm 26/9$ و شاهد $95/18 \pm 26/78$ بود. میانگین ($\pm SE$) درجه سانتیگراد $12/5 \pm 2/32$ درجه سانتیگراد $10/8 \pm 4/2$ روز، $12/5 \pm 4/3$ روز، $12/5 \pm 4/6$ روز و $10/42 \pm 2/84$ روز (درجه - ساعت) بود. طول مدت انکوباسیون تخم ها از توجه به میانگین ($\pm SE$) دمای آب $13/13 \pm 1/6$ درجه سانتیگراد $7 \pm 1/5$ روز، $9/5 \pm 93$ روز (درجه - روز) و 229 ± 2230 (درجه - ساعت) بود.

تحقیقات شیلاتی سفید رود و رسوب گل و لای روی تخمها چشم زده، تعداد 127966 عدد تخم چشم زده خراب گردید که با توجه به موقعیت قرار گرفتن انکوباتورها (تراف های پلکانی) در تیمارهای مختلف، بیشترین تلفات تخم های خراب شده، $37/95$ درصد مربوط به تیمار اول، $48/15$ درصد مربوط به تیمار دوم، $1/35$ درصد مربوط به تیمار سوم و $12/55$ درصد به تیمار شاهد تعلق داشت. لذا بخاطر چنین حادثه پیش بینی نشده ای، میانگین درصد تخم گشاپی و همچنین میانگین درصد تبدیل تخم لقادح یافته به لارو دارای تغذیه فعال در تیمار 2 و 1 کاهش یافت و درصدهای باقیمانده از لارو های تخم گشاپی شده، بدليل گل آلوگی آب بوده است. لذا با توجه به ضرورت ثبت و ارائه داده های حقیقی در اجرای بررسی های تحقیقاتی، ارائه اطلاعات بر اساس لاروهای باقیمانده از این مرحله به بعد، ارائه گردیده است. این تحقیق با دو هدف تعیین دوز مناسب تزریق هورمون اوپریم (ovaprim) برای القاء تخمزی و افزایش راندمان تکثیر مصنوعی اردک ماهی طراحی و اجراء گردید که با توجه به نتایج مطالعه حاضر، این دو هدف تحقق پیدا نمود. مناسبترین دمای آب جهت تکثیر مصنوعی اردک ماهی ۹ تا ۱۲/۵ درجه سانتیگراد بود. میانگین ($\pm SE$) درصد جوابدهی مولدین ماده در تیمار اول $77/8 \pm 19/24$ ، $55/5 \pm 19/24$ و شاهد $50/91 \pm 19/24$ بود.

نتایج

این تحقیق با دو هدف تعیین دوز مناسب تزریق هورمون اوپریم (ovaprim) برای القاء تخمزی و افزایش راندمان تکثیر مصنوعی اردک ماهی طراحی و اجراء گردید که با توجه به نتایج مطالعه حاضر، این دو هدف تحقق پیدا نمود. مناسبترین دمای آب جهت تکثیر مصنوعی اردک ماهی ۹ تا ۱۲/۵ درجه سانتیگراد بود. میانگین ($\pm SE$) درصد جوابدهی مولدین ماده در تیمار اول $77/8 \pm 19/24$ ، $55/5 \pm 19/24$ و شاهد $50/91 \pm 19/24$ بود. مناسبترین دوز تزریقی 10 و 20 میکروگرم هورمون اوپریم

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از سرکار خانم دکتر فلاحت ریاست و دکتر ولی پور معاونت محترم تحقیقاتی پژوهشکده آبزی پروری آبهای داخلی، به جهت حمایت های همه جانبی، تقدیر و تشکر بعمل می آید. از جناب آقای دکتر شهram بهمنش و کلیه همکارن ایستگاه تحقیقات شیلاتی سفیدرود و پژوهشکده آبزی پروری آبهای داخلی که همواره ما را در امر اجرای پژوهش یاری نمودند تشکر می نماییم.

منابع

- امیری مجازی ، ب . ، ۱۳۸۱ . فیزیولوژی تولید مثل تاسماهیان . گزارش دوره آموزشی کوتاه مدت، تهیه و تالیف :
- ع. خواه و موسوی ، س . ع. ، ۱۳۸۱ . مرکز آموزش عالی علوم و صنایع شیلاتی میرزا کوچک خان . ۳۶ صفحه.
 - بهمنش ، ش . ، ۱۳۸۸ . تعیین زی فن تکثیر مصنوعی ماهی اسبله Silurus glanis L. 1758 و پرورش آن تاحد انگشت قد. گزارش نهایی طرح های تحقیقاتی، موسسه تحقیقات شیلات ایران . ۸۵ صفحه.
 - خواه ، ع . ، ۱۳۸۸ . بررسی کشت توام اردک ماهی با کپور ماهیان پرورشی . گزارش نهایی طرح های تحقیقاتی . انتشارات موسسه تحقیقات شیلات ایران . ۱۲۶ صفحه.
 - خواه ، ع .؛ عباسی رنجبر ، ک .؛ ولی پور ، ع . ، ۱۳۸۹ . نقش بیولوژیک اردک ماهی در کنترل جمعیت موجودات ناخواسته و افزایش تولید ماهیان در استخراهای پرورش کپور ماهیان . بولتن علمی شیلات ایران ، سال نوزدهم ، شماره ۲ ، تابستان ۱۳۸۹ . صفحه ۳۹.
 - ذکریا پور، ر.، ۱۳۸۹. مقایسه هورمونهای HCG و ovaprim در القاء رسیدگی جنسی ماهی کپور معمولی Cyprinus carpio . پایان نامه کارشناسی ارشد مهندسی منابع طبیعی - شیلات . دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان . دانشکده منابع طبیعی . ۸۹ صفحه.
 - ذکریا پور، ر؛ زمینی، ع؛ وهاب زاده روتساری، ح؛ نوری، م. و برادران، ع.، ۱۳۹۰ . مقایسه هورمونهای HCG و ovaprim در القاء رسیدگی جنسی ماهی کپور معمولی Cyprinus carpio . انتشارات دانشگاه آزاد اسلامی واحد لاهیجان ، صفحات ۱۴۷ تا ۱۵۷.
- رامین ، م . ، ۱۳۷۵ . تعیین زی فن تکثیر و پرورش اردک ماهی در استخراهای خاکی برای تولید انگشت قد . موسسه تحقیقات شیلات ایران . ۲۵ صفحه .
- سیفی ، ت .؛ ایمانپور، م. ر؛ مخدومی ، چ . و ترک پهناوی ، ف . ، ۱۳۹۰ . اثرات تزریق هورمون اوپریم و HCG روی پارامترهای اسپرم شناختی ماهی کپور Cyprinus carpio Linnaeus, معمولی وحشی . ۱758 .
- سیهار ، ژ . ، ۱۹۹۱ . راهنمای رنگی برای شناسایی میدانی ماهیان آب شیرین . ترجمه : ج . دقیق روحی ، ۱۳۸۲ . انتشارات موج سبز . صفحه ۹۸ .
- شریف پور، ع .؛ سلطانی ، م .؛ عبدالحی ، ح .؛ قیومی ، ر . ، ۱۳۸۱ . اثر بیهوش کنندگی انسان گل میخک Eugenia caryophyllata در شرایط مختلف pH و درجه حرارت در بچه ماهی کپور معمولی . انتشارات بولتن علمی شیلات ایران ، سال یازدهم ، شماره ۴ ، زمستان ۱۳۸۱ . صفحه ۵۹ .
- فرحی ، ا. ۱۳۹۰ . تاثیر هورمون اوپریم (sGnRH + LRH-A2) (هورمون آزاد کننده هورمون زرده ساز) روی تکثیر مصنوعی مولدین ماده ماهی آزاد دریای خزر Salmo Trutta Caspius Kessler, ۱870 . پایان نامه کارشناسی ارشد . دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان .
- فرید پاک ، ف . ، ۱۳۶۱ . تکثیر مصنوعی و پرورش ماهیان گرم آبی- دستورالعمل اجرایی . معاونت تکثیر و پرورش آبزیان، شرکت سهامی شیلات ایران ، انتشارات روابط عمومی وزارت جهاد کشاورزی . ۲۵۳ صفحه.
- وثوقی ، غ . و مستجیر ، ب . ، ۱۳۷۱ . ماهیان آب شیرین . انتشارات دانشگاه تهران . شماره ۲۱۳۲ . چاپ چهارم . صفحات ۱۶۲ تا ۱۶۵ .
- ولی پور ، ع . ، ۱۳۷۵ . بررسی رژیم غذایی اردک ماهی و نقش آن در مبارزه بیولوژیک با ماهیان غیر اقتصادی در تالاب انزلی . پایان نامه کارشناسی ارشد شیلات . دانشگاه آزاد اسلامی واحد شرق گیلان (لاهیجان) . صفحات ۵ تا ۸۶ .

fossilis) using human horionic gonadotropin and synthetic hormone (ovaprim). Journal of Veterinary Archive, 72, 51-56.

Huet M., 1986. Texbook of fish culture, breeding of cultivation of fish . Second edition Fishing News Book Ltd. Pp. 151- 163.

Jamroz, M., Kucharczyk, D., Hakuc blažowska, A., Krejszef, S., Kujawa, R., Kupren, K., Kwiatkowski, M., Targonska, K., zarski, D., Cejko, I.B. and Głogowski, J., 2008. Comparing the effectiveness of ovopel, ovaprim, and LH-RH analogue used in the controlled reproduction of Ide, *Leuciscus idus* (L). Archives of Polish Fisheries, 16, 363-370.

Krejszef, S., Kucharczyk, D., Kupren, K., Targońska, K., Mamcarz, A., Kujawa, R., Kaczkowski, Z. and Ratajski, S., 2008 . Reproduction of chub, *Leuciscus cephalus* L., under controlled conditions. Aquaculture Research, 39, 907-912.

Kucharczyk, D., 2002. Controlled reproduction and androgenesis of chosen species of cyprinid fish Rozprawy i monografie, 63, Wyd. UWM, Olsztyn. 81 P.

Leelapatra, W., 1988. Tropical carp culture in Thailand with particular emphasis on induced spawning. In: Aquaculture International Congress and Proceedings, pp. 331-337.

Nandisha. M.C., Das. S.K., Nathantel. E.D. and Varchese. T.J., 1990. Breeding of carp with ovaprim in India. Special

ولی پور، ع. و حقیقی، د. ، ۱۳۷۵. ساختار صید ، میزان برداشت و برخی ویژگیهای زیستی ماهیان در تالاب انزلی، گزارش دو سالانه ، ۱۳۷۳-۷۴ ، ۶۷-۶۲ . مرکز تحقیقات شیلاتی گیلان ، بندر انزلی . صفحات ۱۳۶۵ . مختصه در بیزان پرست ابتری، س. م .. مور چگونگی طراحی کارگاههای تکثیر و پرورش مصنوعی گونه هایی از ماهیان آب شیرین (کپور معمولی، کپور ماهیان چینی، کپور ماهیان هندی، سوف، اردک ماهی). انتشارات وزارت جهاد کشاورزی، معاونت امور شیلات و آبیاری . صفحه ۲۶ .

Berg, L.S., 1949. Freshwater fishes of USSR and adjacent countries. Volume 1.Trady Institute Acad, Nauk U.S.S.R .Translated to English in 1962.486 P.

Billard, R., and Marcel, J., 1980 . Stimulation of spermiation and induction of ovulation in pike *Esox lucius*. Aquaculture, 21, 181-195.

Craig, J.F., 1996. Pike, biology and exploitation. Chapman and Hall. First edition. pp. 13- 47.

Gerbilskii, N.I., 1941. Method of pituitary injections and its role in fish culture. In: Gerbilskii NL (ed), Method of pituitary injections and its role in reproduction of fish resources . LGU Press , Leningrad, pp. 5- 35.

Goudie, C.A., Simco, B.A., Davis, K.B. and Parker, N.C., 1992. Reproductive performance of pigmented and albino female channel catfish induced to spawn with HCG or ovaprim . Jurnal of the World Aquaculture Society, 23(2), 138-145.

Haniffa, M.A.K., and Sridhar, S., 2002. Induced spawning of Spotted murrel (*Channa punctatus*) and Catfish (*Heteropneustes*

Publication, no. 4, Asian Fisheries Society, 67P.

Ngahama, Y., goshikumi, M., Yamashita, M., Sakai, N. and Tanaka, M., 1993. Molecular endocrinology of oocyte growth and maturation in fish. Fish Physiol Biochemistry, 11, 1-6.

Ononuju, C., Afuluenyu, L. and Effiong, P., 2007. Induced propagation of African clariid catfish,*Heterobranchus bidorsalis* (Geoffrey Saint Hillarie, 1809) using synthetic and homoplastic hormones. Biotechnology, 6(23), 2687-2693.

Szabo, T., Csaba. and Laszlo, H., 2002. Ovulation induction in nase *Chondrostoma nasus*, Cyprinidae) using pituitary extract or GnRH analogue combined with domperidone. Aquaculture, 203, 389-395.

Szabo, T., 2003. Ovulation induction in northern pike *Esox lucius* L. using different GnRH analogues, Ovaprim, Dargin and carp pituitary. Aquaculture Research, 34, 479-486.

<http://www.syndel.com/Ovaprim-W32C20.aspx>

Yaron, Z., 1995. Endocrine control of gametogenesis and spawning induction in the carp. Aquaculture, 129, 49-73.

Zakes, Z., 2005. Induction of out-of-season spawning of Pikeperch *Sander lucioperca*. Aquaculture International, 12, 11-18.

Zohar, Y., 1989. Fish reproduction: Its physiology and artificial manipulation. In: Shilo M, Sarig S (Eds.), Fish culture in warm water systems: Problems and trends. CRC Press, Boca Raton, pp. 65-119.

The effect of optimum dosage of Ovaprim injection on artificial spawning of *Esox lucius*

Khaval A.^{(1)*}; Dezhandiyani S.⁽¹⁾; Mahisefat F.⁽¹⁾;
amiri A.⁽¹⁾; Sharifian M.⁽²⁾

1– Inland water Aquaculture Center, P.O.Box:66 Bandar
Anzali,Iran

Received:April 2014

Accepted: December 2014

Keywords: *Esox Lucius*, Reproduction, Spawning, Ovaprim hormon, Fecundations, Eyed eggs

Abstract

This project was conducted to explore the effect of optimum dosage of Ovaprim injection on artificial spawning of *Esox lucius*. The research implemented by 4 treatments with 3 replicates for each ones. Three female and six male brooders were injected in each replicate. The animals in 1, 2 and 3 treatments were injected by 10, 20 and 30 µg/kg BW, respectively, and 4th treatment was considered as the control being injected with 4 mg/kg BW pituitary gland extract. Average (\pm SE) weights were 1361 \pm 521, 1376 \pm 954, 1009 \pm 160 and 1100 \pm 422 g in 1, 2, 3 and 4 treatments in females, respectively. In addition, positive response percent to hormone injection were measured as 77.8 \pm 19.24, 88.9 \pm 19.24, 55.5 \pm 50.91 and 55.5 \pm 19.24 % in 1, 2, 3 and 4 treatments in female and 94.4 \pm 9.58, 88.9 \pm 19.26, 83.3 \pm 28.86 and 88.9 \pm 19.26 % in male brooders, respectively. However, there was no significant different between all treatments. Fertilization content (\pm SE) in one to four treatments measured as 87.1 \pm 10, 88.04 \pm 7.7, 83.9 \pm 5.2 and 72.4 \pm 19.7 %, respectively. No significant differences were found among pairwise treatments. Average (\pm SE) percentage of eyed eggs were 66.6 \pm 15.9 for treatment one, 61.2 \pm 22.3 in treatment two, 58.3 \pm 10.7 in treatment three, and 56.1 \pm 15.04 in treatment four, with no significant pairwise differences. The average (\pm SE) hatching eggs were measured as 27.41 \pm 19.8 in treatment one, 39.53 \pm 26.9 in treatment two, 95.18 \pm 5.6 in treatment three and 26.78 \pm 12.4 in treatment four, with no significane pairwise differences. Also, the best dosage injection of ovaprim hormone was 10 and 20 µg/kgBW.

* Corresponding author